

2016

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

No. 106

STAATSBESLUIT van 5 augustus 2016, ter uitvoering van de artikelen 139a, 139b, 139d, 181a, 181b, 181d, 181f en 479b en 479e van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2014 no. 119) (Besluit DNA-onderzoek in Strafzaken).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Overwegende, dat - ter uitvoering van de artikelen 139a, 139b, 139d, 181a, 181b, 181d, 181f en 479b en 479e van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2014 no. 119), in verband met DNA-onderzoek in strafzaken - het nodig is het volgende vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, vastgesteld het onderstaand door de Raad van Ministers voorbereid staatsbesluit:

Artikel 1

1. Op grond van de artikelen 139a lid 1, 181a lid 1 en 479b lid 3 is het Forensisch DNA Laboratorium, ondergebracht in het Medisch Wetenschappelijk Instituut aangewezen om in opdracht van de vervolgingsambtenaar of de rechter-commissaris, DNA-onderzoek te verrichten op basis van celmateriaal.

2. Op grond van de artikelen 139a lid 4 en 181b lid 1 kan de verdachte die de vervolgingsambtenaar of de rechter-commissaris verzoekt opnieuw een DNA-onderzoek te doen uitvoeren, dit onderzoek doen verrichten door het Nederlands Forensisch Instituut of door een ander bij beschikking aan te wijzen laboratorium.
3. Op grond van de artikelen 139a lid 5 en 181b lid 2 is de verdachte die gebruik maakt van het recht een nieuw onderzoek te doen uitvoeren gehouden 50% van de totale kosten van dit onderzoek voor zijn rekening te nemen, indien het onderzoeksresultaat de uitkomst van het eerdere onderzoek bevestigt.

Artikel 2

Op grond van de artikelen 139b lid 3, 181d lid 3 en 479e lid 2 zijn, onverminderd de bevoegdheid van de arts of de verpleegkundige, de volgende speciaal daartoe getrainde functionarissen bevoegd celmateriaal ten behoeve van het DNA-onderzoek af te nemen:

- opsporingsambtenaren bij het Korps Politie Suriname;
- penitentiaire ambtenaren bij de Hoofdafdeling Delinquentenzorg.

Artikel 3

Ter waarborging van de betrouwbaarheid van het resultaat van het forensisch technisch onderzoek zijn ter zake de uitvoering van bevoegdheden van de vervolgingsambtenaar respectievelijk de rechter-commissaris in de artikelen 139a, 139b en 139d, 181a, 181d en 181f, en 479b, met het oog op zorgvuldigheid en veiligheid bij het verzamelen, veiligstellen en transporteren van stukken van overtuiging en bij de afname van celmateriaal, de gevolgde en te volgen procedures in protocollen vastgesteld.

Artikel 4

1. Dit staatsbesluit kan worden aangehaald als: Besluit DNA-onderzoek in Strafzaken.
2. Het wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Het treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van zijn afkondiging.
4. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van dit staatsbesluit.

Gegeven te Paramaribo, de 5e augustus 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 16e augustus 2016
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM.

**STAATSBESLUIT van 5 augustus 2016, ter uitvoering van de artikelen 139a, 139b, 139d, 181a, 181b, 181d, 181f en 479b en 479e van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2014 no. 119).
(Besluit DNA-onderzoek in Strafzaken).**

NOTA VAN TOELICHTING

Het gebruik van DNA-materiaal als bewijs ter terechtzitting in strafzaken heeft in de tweede helft van 2014 een wettelijke basis gekregen.

Naast het vaststellen van onder meer de bevoegdheden van de opsporings- en vervolgingsautoriteiten, de gevallen waarvoor DNA-onderzoek is toegestaan en de rechten van verdachten en andere betrokkenen, is een nadere uitwerking gericht op de integriteit van de procedure van eminent belang om het uiteindelijke resultaat van het forensisch technisch onderzoek te helpen waarborgen. Immers, de bewijswaarde van het DNA-onderzoek in een strafzaak is afhankelijk van alle omstandigheden van de zaak. Waarborging van de zogenaamde ‘chain of custody’ is ook daarom van enorm belang. In dit kader moet onder meer elke handeling met het onderzoeksmateriaal worden beschreven en vastgelegd en moet steeds verifieerbaar zijn wie op welk moment hiervoor verantwoordelijk is geweest. De keten begint meestal bij het verzamelen van bewijsmateriaal op de plaats van het misdrijf en loopt door tot aan het resultaat van het DNA-onderzoek. Voorkomen moet worden dat achteraf ten aanzien van deze keten bij de vervolgingsambtenaar of tijdens het strafproces bij de rechter, twijfels ontstaan ter zake de integriteit of de kwaliteit van het onderzoeksmateriaal of het gevoerde onderzoek.

Het DNA-onderzoek zelf dient uiteraard te geschieden in een speciaal daartoe ingericht en beveiligd laboratorium met speciaal daarvoor bestemde apparatuur. In verband hiermee heeft de Staat, in deze het Ministerie van Justitie en Politie, in 2010 een overeenkomst gesloten met het Medisch Wetenschappelijk Instituut, op grond waarvan thans het forensisch DNA laboratorium aldaar is ondergebracht. Dit Forensisch DNA Laboratorium is speciaal voor dit doel ingericht en voorzien van de voor forensisch DNA onderzoek benodigde apparatuur. Gedurende de afgelopen jaren is het personeel opgeleid en getraind om op verantwoorde wijze forensisch DNA-onderzoek te verrichten.

Het onderhavige staatsbesluit wijst in artikel 1 lid 1, het Forensisch DNA Laboratorium ondergebracht in het Medisch Wetenschappelijk Instituut aan de Kernkampweg 5, aan om in opdracht van de vervolgingsambtenaar of de rechter-commissaris, DNA-onderzoek te verrichten op basis van celmateriaal.

Aangezien er vooralsnog in Suriname geen andere laboratoria bestaan die forensisch DNA-onderzoek verrichten, wordt voor die gevallen waarin betrokkenen gebruik willen maken van het recht een tweede onderzoek te doen instellen, het Nederlands Forensisch Instituut (NFI), aangewezen. Het staatsbesluit opent de mogelijkheid om wanneer daartoe de behoefte blijkt bij beschikking andere instituten, mogelijk in de regio, aan te wijzen.

Op grond van artikel 2 zijn naast artsen en verpleegkundigen, slechts de opsporingsambtenaren bij het Korps Politie Suriname en de penitentiaire ambtenaren bij de Hoofdafdeling Delinquentenzorg die speciaal hiertoe zijn getraind, bevoegd celmateriaal af te nemen. In de praktijk zal blijken dat het voornamelijk deze groep deskundigen is die met de afname van celmateriaal wordt belast.

Hoewel de wet dit niet uitdrukkelijk bepaalt, kan het nodig blijken dat wanneer artsen en verpleegkundigen worden ingezet om celmateriaal af te nemen, ook zij een aanvullende training hiertoe behoeven.

Artikel 3 stelt dat ter waarborging van de betrouwbaarheid van het resultaat van het forensisch technisch onderzoek de gevolgde en te volgen procedures moeten zijn vastgesteld. Dit houdt in dat alle betrokken instanties verplicht zijn het deel van de procedure waar zij voor verantwoordelijk zijn met het oog op zorgvuldigheid en veiligheid zodanig te beschrijven en uit te voeren dat de gevolgde procedure ook achteraf kan worden geverifieerd.

In veel gevallen begint de opsporing van een misdrijf op de plaats waar het zich heeft voltrokken. Wanneer het bijvoorbeeld gaat om DNA-sporen die mogelijk op een stuk van overtuiging op een plaats delict voorkomen, is het van belang dat het verzamelen, veiligstellen en transporteren van dit materiaal op deskundige wijze volgens voorgeschreven protocollen geschiedt en nauwkeurig wordt gedocumenteerd. Dit moet het risico op verlies, beschadiging, verwisseling en contaminatie van sporenmateriaal tot een minimum beperken.

Zoals bij elk bewijsmiddel het geval is, is ook bij de inzet van het forensisch DNA-onderzoek het doel om het bewijs in strafzaken te vergemakkelijken en uiteindelijk het oplossingspercentage van misdrijven te vergroten. Daarom moet, zoals eerder gesteld, voorkomen worden dat achteraf ten aanzien van de 'chain of custody' bij de vervolgingsambtenaar of tijdens het strafproces bij de rechter, twijfels ontstaan ter zake de integriteit of de kwaliteit van het onderzoeksmateriaal of het gevoerde onderzoek.

Paramaribo, 5 augustus 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE

